

[Andreasen (Forsinge).]

Byen København kommer ikke ret meget paa Landet, hvis man ikke paa en eller anden Maade hjælper dem. Der er Kvinder fra København, som nok kan komme paa Landet, men det er dem, som har Midler nok i Forvejen, de Kvinder, som der er Tale om her, ubemidlede Arbejderhustruer eller lignende, kommer det derimod ikke ret meget og ser ikke, hvordan Landbruget ser ud, skønt det netop under Hensyn til de Kolonihaver, de har, og det Arbejde, de kan udrette der, vilde være lige saa nødvendigt og lige saa interessant, idet det for manges Vedkommende kunde blive en stor Indtægtskilde. Vi har dog ikke turdet foreslaa, at man medtager i Loven de Ansøgere, som kommer fra Byerne, fordi vi ikke er sikre paa, at vi forstaar at behandle disse Ansøgere, som vi burde, vi vil hellere foreslaa den højtærede Landbrugsminister, at han nedsætter et særligt Udvalg til at administrere de Midler, der stilles til Raadighed for Ansøgere herindefra, men vi har aldeles ikke noget imod, at det bliver de samme Kursus, at det bliver de samme Skoler, at det bliver den samme Undervisning, der bliver tildelt Ansøgerne fra Byen, som der bliver tildelt det mindre Landbrugs Kvinder og Mænd.

Det var, hvad jeg havde at sige angaaende dette Spørgsmaal. Jeg vil meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han inden ret længe tager dette Spørgsmaal op. Af rent tekniske Grunde vilde det være godt, om man inden længe kunde faa ændret Loven i Henhold til de af os afleverede Revisionsbetænkninger.

Jeg skal derefter kun fremføre nogle ganske enkelte mere politiske Bemærkninger. Jeg skal fuldt og helt overholde det af den højtærede Formand fremførte angaaende Jordlovene, jeg skal ikke komme ind paa dem ved denne Lejlighed, det, jeg derimod vil omtale, er, at jeg synes, der under denne Finanslovdebate er fremkommet meget stærke Angreb paa Regeringen, og da særlig paa den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Landbrugsminister, for deres Stilling overfor Landbruget. Jeg ønsker i denne Forbindelse at sige, at disse Angreb er ganske uberettigede — det er jo særlig fra det konservative Folkeparti, at de er kommet frem. Vi, der repræsenterer Landbruget — jeg for mit Vedkommende det mindre Landbrug — har ikke Spor af Grund til at tvivle om dette Ministeriums hele Stilling til

Landbruget. De Konservatives Ordfører og flere af de andre Talere, de Konservative har haft heroppe, har fremhævet, at den nuværende Regering holdt paa den gamle Linie i Landbrugets Handelspolitik, det vil med andre Ord sige, at man holdt paa den gamle Frihandelslinie i Landbrugets Handelspolitik i Modsætning til det, som ønskes fra konservativ Side: En stærkere og udvidet Toldpolitik, en positiv Handelspolitik, eller hvad det nu hedder. Jeg vil gerne for mit Vedkommende og paa det mindre Landbrugs Vegne sige de to Ministre Tak for deres Stilling til de forskellige Spørgsmaal, der har været paa Tale med Hensyn til Landbruget. Vi har jo i de sidste to Aar, som er gaaet, indenfor Landbruget haft mange Forhandlinger, som har drejet sig om mange forskellige Spørgsmaal, store Spørgsmaal og afgørende Spørgsmaal, men vi har for vort Vedkommende aldeles ikke noget at klage over, og jeg forstaar overhovedet ikke, at man fra konservativ Side kan vedblive at føre dette Skyts i Marken i dette Øjeblik, hvor enhver ved, at de Konservative ingen som helst Forbindelse har med det ledende Landbrug. Vi ønsker ikke den gamle Linie for Landbrugets Vedkommende brudt, vi ønsker den fortsat, jeg kunde næsten tilføje udvidet endnu stærkere, til mere Frihandel i Samkøbet med vore Nabolande. Hvis de Tanker, som det konservative Folkeparti fører frem, sejrede, vilde det i Virkeligheden bevirke, at Landbruget kom til at staa overfor den Katastrofe, som saa mange frygter i Øjeblikket. Katastrofen rider vi ikke af ved Hjælp af Toldforanstaltninger. Jeg tror at turde sige, at hele Landbruget, hvad enten det er det større eller mindre Landbrug, er fuldstændig enig i disse Betragtninger.

Den ærede Ordfører omtalte ogsaa de Midler, der er kommet ved det toldfri Kontingent af Kreaturer, der gaar til Tyskland, ca. 200 000 Mk. Det ærede Medlem var inde paa, hvem disse Midler tilhørte. Efter de Forhandlinger, vi har ført i Landbrugsministeriet, er alle enige om, at de selvfølgelig tilhører Landbruget. Hvordan de skal fordeles, bliver en Ting for sig. Hvis man vilde være strengt retfærdig, burde de fordeles med en 60—80 Ø., eller hvor meget det nu kan blive for de 200 000 Kreaturer, der gaar ud af Landet, men det er jo umuligt. Man var derfor under de nævnte Forhandlinger enig om, at man fortrinsvis burde benytte disse Penge til Brug for en bedre Udførsel eller maaske til nye Veje for Udførsel af dansk Kød